

РЕШЕНИЕ

№ 4725

гр. София, 13.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 30.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5075** по описа за година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на А. Б. Й., наименована „възражение“, срещу Решение от 17.01.2023 г., постановено по НАХД № 11292/2022 г. по описа на СРС, НО-107 състав, с което е изменено наказателно постановление /НП/ № НГ-1-21-01174599/03.08.2022 г., издадено от ръководител на ТП на НОИ-С. град, с което на касатора е наложена глоба в размер на 250 лева на основание чл. 349, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ за нарушение на чл. 5, т. 7, т. 1 от КСО, като е определена глоба в размер на 100 лв.

В жалбата касаторът излага доводи, същността на които е, че решението е незаконосъобразно, като постановено при нарушаване на материалния закон и процесуалните правила. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение.

Ответникът - ТП на НОИ-С. град, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания

и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Шести касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

Във връзка с постъпил сигнал с вх. № 1056-21-305/24.06.22 г. е издадена заповед № ЗР-5-[ЕГН]/27.06.22 г. на ръководителя на ТП на НОИ-С. град за извършване на ревизия във връзка с чл. 5, ал. 10 КСО на осигурителя ЕТ „Александър Йосифов и син“. В хода на ревизията, приключила с ревизионна записка № РЗ-5-[ЕГН]/21.07.22 г., е установено, че не са съхранени ведомости за заплати за месец юни и месец септември 2006 г. на осигурителя, което е удостоверено и съгласно представена нотариално заверена декларация от А. Й., в качеството му на управител на ЕТ „Александър Йосифов и син“.

При така установените факти на 21.07.2022 г. на А. Б. Й., в качеството му на управител на ЕТ „Александър Йосифов и син“ бил съставен АУАН № АН-1-21-01167471/21.07.22 г. за нарушение на чл. 5, ал. 7, т. 1 КСО. АУАН е предявен на нарушителя, който вписал възражения.

Във основа на АУАН е издадено обжалваното пред СРС НП № НГ-1-21-01174599/03.08.22 г., с което на А. Й. на основание чл. 349, ал. 1 КСО е наложена глоба в размер на 250 лева за нарушение на чл. 5, ал. 7, т. 1 КСО.

Въззивният съд е приел, че АНО правилно е ангажирал административнонаказателната отговорност на Й., но е счел, че са налице смекчаващи отговорността обстоятелства, поради което е намалил размера на определената глоба, като е определил минималния предвиден за този вид нарушение.

Решението е правилно.

Правилна е преценката на въззивния съд, че А. Й. е осъществил от обективна страна състава на нарушението по чл. 5, ал. 7, т. 1 КСО.

Настоящият касационен състав споделя изводите на въззивния съд, че не може да намери приложение разпоредбата на чл. 28 ЗАНН, уреждаща хипотезата на освобождаване от административнонаказателна отговорност при маловажни случаи на нарушения .

Съгласно § 1, ал.1, т.4 от ДР на ЗАНН "маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други

смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид.

От горното определение следва , че при преценката за маловажност освен посочените от АНО и СРС обстоятелства, подлежат на разглеждане и редица други, които в тяхната съвкупност да дадат отговор дали нарушението показва по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи.

СРС правилно е оценил смекчаващите обстоятелства и е определил минимален размер на наказанието. Липсата на вредоносен резултат не е елемент от фактическия състав на нарушението и за неговото извършване следва да се понесе предвидената в закона отговорност.

Не е налице основание за прилагане на чл. 28 ЗАНН, тъй като не се установява, че по отношение на извършеното деяние са налице смекчаващи отговорността обстоятелства, които имат за резултат значително по-ниска степен на обществена опасност на конкретно извършеното деяние от общия случай на този вид административни нарушения.

С оглед гореизложеното, атакуваното решение на районния съд, с което е потвърден обжалвания електронен фиш, е правилно и законосъобразно и е постановено при липса на съществени нарушения на процесуалните правила, поради което следва да се остави в сила.

С оглед изхода на делото искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева, съгласно чл. 63д, ал. 1, ал. 4 и ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.222,ал.1 във вр.чл.221, ал.2 АПК във връзка чл.63в, Административен съд София-град, VI - ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ в сила Решение от 17.01.2023 г., постановено по НАХД № 11292/2022 г. по описа на СРС, НО-107 състав.

ОСЪЖДА А. Б. Й. с ЕГН [ЕГН], да заплати на ТП на НОИ-С. град сумата от 100 лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :